

De Scaldia beantwoordt uiterlijk niet aan de meest moderne opvattingen, maar daar staat tegenover dat het plaatwerk bijzonder solide is.

gesteld moet zijn op vingerlichte bediening en elegance. De Scaldia is naar onze mening een werkpaard en niet een ros dat men voor een koetsje spant om snel zijn doel te bereiken of om de brave burgerij te laten zien, hoe mooi het span wel is.

Om meer in details te treden dan eerst de motor. Conventioneel in elk opzicht, maar wel robuust ook. Rumoerig in de lagere snelheden en versnellingen, acceptabel wat lawaai betreft zodra men eenmaal op de buitenweg met een getolereerde 100 à 110 kruist.

Normale benzine neemt deze motor graag in en hij is daarbij bepaald zuinig. Een vinnige acceleratie produceert hij echter niet. Wel is die motor redelijk soepel en kan men snel door de versnellingen naar vier schakelen op de vlakke weg. Dat snel moet men wat het schakelen betreft, echter weer niet al te letterlijk opvatten, want de hefboom aan het stuur is niet zó gemakkelijk te bespelen. De afstelling van het overbrengingsmechanisme van de versnellingshefboom lijkt ons een punt, dat men uit het oogpunt van gemak, wel „bij” moet houden. In 1, 2 en 3 is de versnellingsbak wat luidruchtig aan het zingen, maar in 4 is dit gedaald tot een redelijk gefluister. De synchromesh van 2, 3 en 4 heeft ook wat tijd nodig. Als geheel zou de verhuizing van de versnellingshandle van het stuur naar de vloer een verbetering betekenen.

De besturing geeft geen aanleiding tot kritiek. Passend in de opzet van deze wagen is deze besturing nogal indirect, maar er worden ook weinig wielreacties door het wegdek aan het stuurwiel doorgegeven. De positie van het wiel zelf is ook goed. Kritiek hebben we op de opstelling van de richtingwijzer onder het stuurwiel, die in sommige omstandigheden moeilijk te bereiken is. Wat hinderlijk is ook de halve claxonring onder het stuurwiel, waartegen men gemakkelijk stoot bij het instappen, zodat de buurtgenoten herhaaldelijk luidruchtig van u vertrek in kennis gesteld worden. De zitpositie achter het stuur is voor langere personen alleen te verbeteren door de

bevestiging van de voorbank naar achteren te laten verplaatsen, wat echter niet zo'n werk is.

Het veercomfort van de Scaldia is ook wat ouderwets. De wat stugge bladveren achter geven nogal veel wegdekongelijkheden door aan de inzittenden. De wagen is wat onderstuurd, wil dus liever rechtuit, dan de bocht in, maar dit is weer niet zo sterk, dat het bij veel bochten rijden een wezenlijke vermoeidheidsfactor is. Sportief is de Scaldia geenszins. De wagen staat nogal hoog „op de poten”, wat voor Russische omstandigheden kennelijk gunstig is en wat dus deze wagen ook voor hen die veel op landwegen moeten rijden in Nederland, wel aantrekkelijk maakt. Het zwaartepunt ligt daardoor dus ook nogal hoog, zodat men echt „gewoon” met deze auto moet rijden. Het hellen van de carrosserie in bochten, plus het voorgaande is de reden dat sportief snel bochtenwerk geen genoegen is en beter achterwege gelaten kan worden. Nogmaals, dit is een werkpaard en geen raspaard. De starre achteras wil op ongelijke wegen wel in cadans raken, maar dit wordt nooit gevaarlijk. De vorm van de carrosserie heeft naar moderne begrippen weinig ruimte voor glas overgelaten. De dikke raampijlen hinderen echter de bestuurder niet erg, maar de overige inzittenden hebben niet zo'n geweldig uitzicht. Voor vier personen is echter de beschikbare hoofd- en beenruimte voor deze klasse van het predikaat goed te voorzien. De afwerking en de inrichting maken, zoals gezegd, een nogal ouderwetse indruk, maar die indruk is toch ook weer, dat de gebruikte materialen en de toegepaste constructies van dien aard zijn, dat het geheel lang meegaat en niet snel aan slijtage of reparatie onderhevig zal zijn. De ventilatie en verwarming zijn van zeer voldoende capaciteit. De instap door de vier portieren is ook gemakkelijk, behalve wat de bestuurder betreft door de meer genoemde claxonring onder het stuurwiel. De bagageruimte is op een alleszins redelijke hoeveelheid voor vier personen afgestemd. Met een aantal auto's uit westelijke landen heeft de Scaldia gemeen, dat men de kof-